

de forestillet sig, at halvdelen af Folketinget skulle kunne støtte den foreslåede motiverede dagsorden, i og med at den jo er et direkte angreb på den borgerlige side af salen?

Så er mine spørgsmål til SF: Hvem er de borgerlige? Er Fremskridtspartiet et borgerligt parti? Vi plejer ellers selv at sige, at vi er et ikkesocialistisk parti. Men hvem er de borgerlige?

Er det f.eks. en hetz mod velfærden, at Fremskridtspartiet til stadighed kæmper for de svage i vores samfund? Vi har kæmpet for nogle bedre forhold, f.eks. bedre behandlingsmuligheder for stofmisbrugere. Vi har kæmpet for, at pensionisterne kunne få ordentlig hjemmehjælp også i sommerperioderne. Vi har kæmpet for ordentlige forhold for de ældre, for en bedre folkepension. Vi har kæmpet for at gøre noget for de sindslidende. Er det en hetz mod velfærden?

Det er det naturligvis ikke, og derfor er SF's forslag om motiveret dagsorden naturligvis helt forkert i sit udgangspunkt. Alle er interesserede i et velfærdssamfund, men spørgsmålet er, om staten i alle detaljer skal diktere velfærden, eller om det offentlige skal nøjes med at skabe forudsætningerne for, at den enkelte kan udvikle sin egen velfærd og sit eget liv.

Det er Fremskridtspartiets klare holdning, at velfærdsstaten skal blande sig så lidt som overhovedet muligt og så i stedet bruge kræfterne på at give borgerne mulighed for selv at udvikle velfærd i form af uddannelse og udviklingsmuligheder uden snærende, offentlige restriktioner for, hvad man må og ikke må.

I dag er der et urimelig stort antal borgere, som er på overførselsindkomst, og samtidig gøres der alt for lidt for dem, der virkelig har brug for hjælp. Det ser vi hver eneste dag. Det er, som om flertallet i Folketinget har travlt med at gøre noget for dem, der i virkeligheden godt kunne klare sig selv. Der ligger også nogle gode stemmer, der er ikke så mange stemmer i at gøre noget for dem, der virkelig har brug for hjælp; men det var dem, Folketinget burde gøre noget for, og det er det, Fremskridtspartiet vil arbejde på.

Selvfølgerig er der brug for, at det offentlige sikrer velfærden for dem, der ikke kan klare sig selv af den ene eller den anden grund, f.eks. sygdom, handicap, eller fordi man er blevet så gammel, at man har brug for hjælp. Så er det en klar offentlig opgave at træde til.

Der har været talt om arbejdsløsheden, og den er ganske vist faldende, men hvorfor er den det? Aldrig før har der været så mange på bar-

selsorlov, forældreorlov, uddannelsesorlov, sabbatorlov, efterløn, i kommunale beskæftigelsesprojekter og andre parkeringspladser, som ganske vist pynter på ledighedsstatistikken, men er det reelt?

Desuden har der jo aldrig før været så mange offentligt ansatte, og er det udtryk for noget positivt? Det mener Fremskridtspartiet ikke. Naturligvis skal der være det nødvendige antal offentligt ansatte i en række funktioner, en række af de funktioner, som jeg også har nævnt i min indledning her, en række funktioner, som Fremskridtspartiet mener at det offentlige skal varetage. Men derudover burde man slanke den offentlige sektor.

Den gruppe, nemlig dem, der er ansat i den private produktion, er altså dem, der skal forsørge alle os andre. De får sværere og sværere ved at gøre det, og det er ikke rimeligt.

Målet for Fremskridtspartiet er, at de, der har brug for hjælp, får den nødvendige hjælp hurtigst muligt og med det mål, så vidt som det overhovedet er muligt, igen at komme i en situation, hvor de er selvforsørgende. Til gengæld skal de, der kan klare sig selv, også gøre det.

Villy Søvndal (SF):

Hr. Tom Behnke sagde med noget højtloftet stemme, at der er jo ingen, der hetzer mod velfærden.

Det er ikke rigtigt. Hvis man kommer rundt f.eks. i et typisk forsamlingshus blandt folk, der orienterer sig via medierne om den politiske debat, vil man erfare, at folk, der f.eks. er på vej mod efterlønnen, oplever, at så rejser først det ene, så det andet parti debatten om, hvorvidt efterlønnen skal fortsætte, med den sikre virkning, at folk går på efterløn som aldrig før. Jeg siger ikke, at Fremskridtspartiet gør det, men jeg siger, at det er en del af folks opfattelse, at det er et truet område.

Ingen hetzer mod velfærden, siger man. Men når der skæres i dagpengene i det omfang, det er sket, opfatter nogle mennesker, dem, det rammer, det på den måde, at deres livsvilkår bliver forringet dramatisk. Når der sker det på bistandsområdet – og det er også sket med Fremskridtspartiets stemmer – er der nogle mennesker, der får et dårligere liv, end de havde før. Det kan de private hjælpeorganisationer melde om; år for år er køerne alle steder nemlig længere op til jul.